

Dział urzędowy.

Dotyczy: ustanowienia i ochrony kamieni trygonometrycznych.

Przeprowadzone od szeregu lat z ramienia oddziału kontroli badania punktów trygonometrycznych wykazały, kamienie rozpoznawcze częściowo zupełnie znikły, częściowo zaś zostały poruszone z właściwego położenia. Właściciele gruntów przeważnie nieuswiadomieni co do celów i znaczenia kamieni rozpoznawczych, zwracają podważenie ochronną tych kamieni w mniemaniu, iż ta sprawa do nich nie należy, że jednak pozostawiono ich używalność tych powierzchni. Według § 2 przepisów z dnia 20 lipca 1878 r. dotyczących się ustawienia i utrzymania kamieni trygonometrycznych nie wolno jest naruszyć powierzchni ochronnej w obszarze 2m²m naokoło kamienia i to pod zagrożeniem grzywny 150 mk. w myśl § 370 kodeksu karnego.

Przez zaorywanie i bronowanie powierzchni ochronnej, powstają przesunięcia i uszkodzenia kamieni, wskutek których punkt taki staje się niezdolnym do użytku, odnowienie go, połączone jest z wielkimi kosztami. Zniszczenie punktów trygonometrycznych Urzędu Pomiarów Krajowych podlega według § 304 państw. kodeksu karnego (jako przedmiotu naukowego) karze pieniężnej do 900 mk. lub więzienia do 2 lat.

Powierzchnia ochronna w promieniu 80 cm. a obszarze 2m²m naokoło kamienia należy do Skarbu Państwa i wiana być wyłączoną z pod uprawy, ażeby kamień nie uszkodzić.

Wielokrotnie zdarzało się też, iż uszkodzeń kamieni dokonywały dzieci, w tym wypadku pożądanym jest, ażeby nauczyciele w szkołach zwracali uwagę dzieciom na ważność takich kamieni.

Równocześnie zwracam uwagę publiczności na ważność kamieni trygonometrycznych w interesie ogólnym i wzywam panów sołtysów dworskich i gminnych jak i posterunki policji państwowej, ażeby podług spisu kamieni trygonometrycznych, umieszczonego w dodatku do nr. 83 Oređownika na rok 1911, się dwa razy do roku — w październiku i maju — na miejscu przekonali, że ustanowione kamienie bez uszkodzenia jeszcze istnieją.

O ewentualnych uszkodzeniach lub zniknięciach kamieni trygonometrycznych należy bezwzględnie powiadomić odpowiedniego komisarza obwodowego.

Kościan, dnia 26. marca 1921.

Starosta.

Raszewski.

Na kresach wschodnich do znajdujących się tam dużych ilości naturalnych pastwisk, przybywa obecnie obfitym przetrzeń pól, leżących odlegiem wskutek niemożności ich uprawy, spowodowanej brakiem inwentarza pociągowego, wyniszczonego przez długotrwałą w tamtych okolicach wojnę. Pola te, nieuprawiane od szeregu lat, zamieniły się na pastwiska, które dalyby możliwość wypa-

su na nich wielkiej ilości bydła, ale zrujnowany ten kraj bydła prawie nie posiada, wojna zabrała go. Sprawdzeniu jego z innych dzielnic Państwa jednak stoją na przeszkodzie ogromne ceny i dająca się odczuć wszędzie niedostateczna ilość inwentarza.

Wobec powyższego na kresach powstała myśl wykorzystania pastwiska przez sprowadzenie tam na wiosnę, między innymi i z b. Dzielnicy Pruskiej, tańszego i łatwiej dającego się nabyć inwentarza, a mianowicie kóz i kozłat. Zwierzęta te dadzą mleko, mięso i skóry, czego kraj ten tak potrzebuje.

Ministerstwo b. dz. pr., chcąc przyjąć z pomocą zniszczonym przez wojnę okolicom kraju, nie tylko, że nie będzie stawiało żadnych przeszkód ku wywozowi z Dzielnicy wspomnianych zwierząt, ale poleciło Województwom Poznańsk. i Pomorskiemu przypomnieć wszystkim starostwom konieczność przestrzegania nadal rozporządzenia z dnia 13 kwietnia 1920 (Dz. Urz. nr 20. poz. 193) powtórnego w rozporządzeniu z dnia 25 maja 1920 r. (Dz. Urz. nr 29. poz. 254 art. 6 g.), jako zakazującego uboju zdolnych do chowu kóz, a kozłat — w wieku do 6 miesięcy.

Wywóz kóz przez zainteresowanych rozpocznie się z kodcem maja rb.

Wojewoda.

W z.

(—) Raszewski.

Powyższe rozporządzenie podaje do publicznej wiadomości, oraz celem przestrzegania rozporządzenia z dn. 13 kwietnia i 25 maja 1920 r. zakazujących uboju zdolnych do chowu kóz i kozłat w wieku do 6 miesięcy.

Kościan, dnia 2. kwietnia 1921.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Starosta.

Raszewski.

Zwracam uwagę na obowiązek donoszenia władzy policyjnej każdego przypadku cholery lub podejrzenia na cholere, któremu podlegają:

- a) lekarz leczący,
- b) głowa rodziny,
- c) pielęgnujący chorego,
- d) głowa domu, w którym wypadek nastąpił
- e) oglądacz zwłok.

Niedoniesienie pociąga za sobą dotkliwą karę sądową.

Kościan dnia 1. 12. 1920.

Starosta.

Raszewski.

Ponieważ pomiędzy bydłem majątności Piotrkowice przyszczyca ustala, noszę niniejszem zarządzone środki zaradcze.

Kościan, 1. 4. 1921 r.

Starosta.

Raszewski.

Ustawa

z dnia 21 stycznia 1921 r. o podwyższenie opłat pisarskich w postępowaniu przed sędziami polubowemi, kosztów postępowania przed sądami przemysłowemi i kosztów w przymusowym postępowaniu administracyjnym w byłej dzielnicy pruskiej.

Art. 1.

W § 43 pruskiej ustawy o sędziach polubowych z dnia 29 marca 1879 r. (Zbiór Ustaw str. 321) słowa „dwadzieścianę fenygów“ zastępuje się słowami: „dwie marki“, a słowa „dziesięć fenygów“ słowami „jedna marka.“

Art. 2.

Ustęp 2 § 58 niemieckiej ustawy o sądach przemysłowych w brzmieniu ogłoszenia z dnia 29 września 1901 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy z 1901 str. 353) otrzymuje brzmienie następujące.

Wynosi ona przy wartości przedmiotu do 20 mk. włącznie	2 mk.
ponad 20 mk. do 50 mk. włącznie	3 mk.
„ 50 mk. do 100 mk. „	6 mk.

Dalsze skale wartości rosną o sto marek, a opłata o setny marak. Najwyższa opłata wynosi sześćset marek.

Jako ustęp przedostatni § 58 tejże ustawy umieszcza się postanowienie następujące:

„Wydatki na opłatę porta pocztowego należą do tych wydatków w gotówce, które pobiera się osobno.“

Art. 3.

Taryfa opłat wymienioną w § 54 pruskiego rozporządzenia o przymusowym postępowaniu administracyjnym celem ściągania kwot pieniężnych z dnia 15 listopada 1899 r. (Zbiór Ustaw str. 545) zmienia się w następujący sposób:

Taryfa Opłat.

Oznaczenia czynności	I	II.	III.	VI.	V.
	do 100 mk.	ponad 100 do 300 mk.	ponad 300 do 1000 mk.	ponad 1000 do 5000 mk.	ponad 5000 mk.
M a r k					
1 Za każde upomnienie, które nie nastąpiło w drodze pocztowej	1	2	3	4	5
2 Za zajęcia rzeczy smysłowych tudzież za zabranie dokumentów, przez dłużnika wydać się mających, własnie z doręczeniami, wywołanemi przez zajęcia i zabranie dokumentów — pobiera się opłatę wedle stopy procentowej, niższej o połowę od stopy procentowej, określonej w § 7 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych. Jeżeli dłużnik zapobiegnie zajęciu (§ 18) pobiera się tylko połowę opłat.					
3 Za publiczne ogłoszenie licytacji przez wywieszenie i wywołanie	2	3	4	5	5
4 Za licytację oraz za sprzedaż z wolnej ręki rzeczy zajętych własnie z wywołanemi przez to doręczeniami, pobiera się opłaty wedle § 7 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych. Jeżeli dłużnik zapobiegnie licytacji (§ 273), pobiera się tylko połowę opłat, ale nie powyżej 50,— mk. Kosztów zajęcia i licytacji po myśli NR. 2 ust. 2. i nr. 4. ust. 2. można żądać tylko wtedy, jeżeli urzędnik wykonawczy celem wykonania zajęcia (licytacji) uda się na miejsce.					
5 Za każdy odpis protokołu	3	3	3	3	3
6 Za każde doręczenie potrzebne w postępowaniu przymusowym, o ile po myśli Nr. 2. i 4. nie musi być uskutecznione bezpłatnie.	2	2	2	2	2
7 Opłaty świadków przy zajęciu przybranych za każdą godzinę Godzinę rozposzętą wynagradza się jak całą.	4	4	4	4	4
8 Opłaty przechowującego rzeczy zajęte dziennie Jeżeli przechowanie trwa dłużej niż ośm dni, poczynszy od dziewiątego dnia przysnaje się tylko połowę opłat.	2	2	3	4	5

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie dnia 1 marca 1921 roku. Przepisy jej dotyczą także wszelkich zmian w dniu powyższym jeszcze nie ukończonych.

Marszałek: podp. Trąpczyński.

Prezydent Ministrów: podp. Witos.

Minister byłej dzielnicy pruskiej:
podp. W. Kucharski.

Powyższą ustawę podaje do ogólnej wiadomości. W tej sposobności przypominam także przepisy § 54-55 pruskiego rozporządzenia o przymusowym postępowaniu administracyjnym celem ściągania kwot pieniężnych z dnia 15 listopada 1899 r. (Zb. Ustaw str. 545) które brzmi w polskim tłumaczeniu jak następuje:

Rozporządzenia o przymusowym postępowaniu administracyjnym. celem ściągania kwot pieniężnych z 15. 9. 1899 (Zbiór Ust. pr. str. 545.

V. Koszta egzekucji przymusowej.

§ 54.

Koszta postępowania należy obliczać wedle dołączonych taryf przy przestrzeganiu następujących bliższych warunków:

a) klasę wartości oznacza się przy sprzedaży wedle ceny uzyskanej ze sprzedaży przedmiotów, we wszystkich innych wypadkach zaś wedle sumy kwot pieniężnych które należy ściągnąć od każdego poszczególnego dłużnika łącznie z należytymi kosztami.

b) W razie zafantowania rzeczy ruchomych oraz w razie ich sprzedaży staje się roszczenie względem nich uzasadnione skoro urzędnik egzekucyjny rozpoczął wykonanie odpowiedniego polecenia.

c) Opłaty musi uiścić każdy z dłużników osobno i w tym samym dniu, jeżeli urzędnik egzekucyjny wykonał wydatki z środków przymusowych w tej samej gminie i w tym samym dniu. Koszta publicznego ogłoszenia i sprzedaży należy jednak, o ile się łączy razem więcej masowo do łącznej kwoty uiścić tylko raz i rozdzielić między interesowanych dłużników w stosunku do ceny uzyskanej ze sprzedaży każdej masy.

d) Wydatki w gotówce spowodowane egzekucją przymusową ma pokryć dłużnik przy rozdziale kosztów kancelaryjnych i innych wydatków w gotówce, które ma ponieść wspólnie większa ilość dłużników należy odpowiednio uwzględnić szczególne okoliczności a mianowicie wielkość rozmiar i wagę przedmiotów.

e) Obok opłat nie wymierza się kosztów podróży i strawnego urzędnika egzekucyjnego.

f) Opłaty przybranych rzeczoznawców oznacza się wedle takich przepisanych do oszacowań sądowych.

g) Należitości urzędnika egzekucyjnego wymierza się także dla innych urzędników, którym słucono przedsięwzięcie poszczególnych czynności egzekucyjnych.

Poprzednie przepisy nie mają zastosowania, jeżeli egzekucję przymusową przeprowadza egzekutor sądowy.

§ 55.

Należitość urzędnika egzekucyjnego i wszystkie inne koszty egzekucji przymusowej pokrywa władza egzekucyjna z wpływających pieniędzy.

W razie niedostateczności tych pieniędzy pokrywa je o ile dla poszczególnego wypadku nie obowiązują inne postanowienia naprzód policzone należitości

urzędnika egzekucyjnego a następnie resztę kosztów egzekucji przymusowej. O ile pieniądze, które wpłynęły reszty kosztów egzekucji przymusowej nie pokrywają, wówczas ma je bez ujmy dla istniejących odmiennych przepisów ponosić ten na czyj rachunek odbywa się egzekucja przymusowa.

Kościan, dnia 2. 4 1921.

Starosta
Raszewski.

D o d a t e k

do regulaminu dotyczącego podatku obrotowego od sprzedaży nieruchomości w mieście Kościanie z dnia 19. 9. 1908 r.

§ 1.

Podatek obrotowy od sprzedaży nieruchomości podwyższony jest na 2 od sta ceny kupna.

§ 2.

Pełen zatwierdzeniu i ogłoszeniu tego postanowienia jest ono obowiązujące.

Kościan, dnia 3 grudnia 1920 r.

M a g i s t r a t.
podp. Koszewski. Swoboda. Nowak.

Kościan, dnia 21 grudnia 1920.

R a d a m i e j s k a.

podp. Dr. Nowakowski. Ściesiński. Dembiński.
Seboraki.

Uchwała Rady Miejskiej miasta Kościana z 21-go grudnia 1920 r. w przedmiocie dodatku do regulaminu dotyczącego podatku obrotowego od sprzedaży nieruchomości w mieście Kościanie z dnia 19 listopada 1920 r. zatwierdza się w myśl § 18. łącznie z § 77. ustawy o podatkach komunalnych z 14 lipca 1893 r.

Poznań, dnia 24. lutego 1921 r.

W imieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
Przewodniczący.
podp. Begala.

P o t w i e r d z e n i e .

L. ds. 321/21 S. A.

Do powyższej uchwały Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przychylam się podług § 77 ustawy o podatkach komunalnych z 14 lipca 1893 r.

L. ds. 1215/21 III B.

Poznań, dnia 19 marca 1921 r.

W o j e w o d a .
Z polecenia
podpis.

Ponieważ przyczyna (zaraza pyska i racio) w majątku Kopaszewo i Rogaszewo M. wygasła, znosi się niniejszem środki ochrony.

Krzywiń I., dnia 21. 3. 21.

Sobkowiak,
K o m i s a r z o b w o d o w y .

Dział nieurzędowy.

* Z Dyrekcji Poczty otrzymujemy następujące wyjaśnienia:

Liczne opóźnienia w przewozie względnie w doręczeniu przesyłek listowych, które wywołują krytykę prasy i zażalenie publiczności, powstaje nie tylko z powodu nieczytelnego wypisywania adresów, ale polegają także na innych wadach, które przy wzajemnej współpracy innych władz i publiczności z administracją pocztową, można znacznie zredukować.

Jedną z tych wad jest brak podania przynależnego urzędu pocztowego, na przesyłkach do miejscowości bez urzędu pocztowego, na przesyłkach do miejscowości mniej znanych lub też do miejscowości z tą samą nazwą, brak podania innej znanej więkzej miejscowości, dzielnicy, gór, rzek itp. Ponieważ urzędy nie posiadają jeszcze dostatecznego materiału podręcznego, przede wszystkim polegają na spisach wszystkich miejscowości w Rzeczypospolitej Polskiej, trwają podróże takich wadliwie adresowanych przesyłek nie tylko dniami ale tygodniami od miejsca do miejsca.

Wypisywanie miejsca przeznaczenia na górnej części przesyłek listowych, praktykowane częściowo przez publiczność, przysparza nie potrzebnie więcej pracy sortującemu urzędnikowi, gdyż przyzwyczajony jednym rzutem oka do stwierdzenia miejsca przeznaczenia na dolnej części listu, musi on je szukać w innych miejscach adresu. W celu usunięcia nieporozumień zaleca się także podawać miejsce przeznaczenia w pierwszym przypadku gramatycznym (mianownik). Najodpowiedzialniejsze adresowanie przesyłek listowych byłoby podług następujących wzorów:

- a) Jan Labowski
ul. Słowackiego nr. 2
Poznań.
- b) Grzegorz Luro
gospodarka
Wymysłowo (p. Trzemeszno.)
- c) Roman Pudacki
Ruda (Kaliskie.)

Dalej nalepia się znaczki pocztowe częściowo na górnej i częściowo na odwrotnej stronie a czasami wszystkie znaczki na odwrotnej stronie. Pracownik pocztowy, unieważniający znaczki pocztowe, jest zmuszony takie przesyłki obracać, przez co manipulacja unieważnienia znaczków na takiej przesyłce wymaga wiele więcej czasu jak przy przesyłkach, na których znaczki są nalepione w prawym rogu na przedniej stronie listu.

* Zapasy węgla w Europie. Wobec twierdzenia Niemców, że nie są w stanie zadowolić swoich potrzeb ekonomicznych bez węgla górnośląskiego, warto przytoczyć parę cyfr, ilustrujących szkodane dotychczas zapasy węgla kamiennego w poszczególnych państwach europejskich. Cyfry te wykazują, że Niemcy, nawet po odebraniu im Górnego Śląska, będą się znajdowały w położeniu uprzywilejowanym wobec swoich sąsiadów.

Zapasy węgla kamiennego i lignitu w państwie niemieckim razem z Górnym Śląskiem w chwili obecnej obliczane są na 396.091.000 ton. w czem na G. Śląsk przypada 165.974.000 ton. W razie straty tego kraju na rzecz Państwa polskiego pozostaje Niemcom zapasu węglowego 230.117.000 ton.

Zapasy węglowe Anglii, która przecież wywozi węgiel w znacznych ilościach, wynosi 189.533.000 ton. Francja posiada tylko 17.583.000 ton, a Belgja 11.000.000 ton.

Tak więc „biedne“ Niemcy po stracie Górnego Śląska będą miały do swego rozporządzenia o 40.584.000 ton więcej, niż Anglja, o 212.534.000 ton więcej, niż Francja i o 229.117.000 ton więcej, niż Belgja, czyli o 12.001.000 ton więcej, niż te trzy państwa razem wzięte.

Bei unserem Wegrüge nach Thüringen sagen allen unseren werten Mitbürgern „Herzliches Lobew

Wyprowadzając się do Turynji żegnamy do czci nie wszystkich naszych współobywateli.

Aleksander Aust. E. Szrejbrowska.

Kupujemy
jako nadkomisjonerzy

dla

Tow. Akc. „Płótno“ w Poznaniu
roszarni w Gostyniu

Słomę Inianą

wiązaną słomę Inianą w ładunkach wagonowych za którą płacimy najwyższe ceny targowe.

Błażejewski & Okupnik
Gostyń.

Telefon 65.

Z materiałów budowlanych polecamy z składu:

Gips murarski,

Trzcinę sufitową — w wałkach,

Cement portlandzki,

Tekturę na dachy,

Szkło szybowe — III. gatunek

w oryginalnych skrzyniach w astryfach od 32—46

oraz przyjmujemy

zamówienia na gwoździe wszelkiego rodzaju.

Drut palony i blankowy.

Bank Handlowo-Przemysłowy

Sp. zap. z ogr. odp.

Telefon Nr. 57.

w Śremie. Adres do tel. Beł

W wtorek dnia 19 kwietnia rb. od godz. 9 przed po
sprzedawane będą w lesie Błociszewskim
w oddziale 4 i 9 około:

30 mtr. kub. porządkowej brzeziny
i olszyny,

80 mtr. kub. budulcu sosnowego

najwięcej dającemu, za natychmiastową zapłatą na miejscu

Punkt zbiorny w zarębie oddziału 4.

Błociszewo, d. 8 kwietnia 1921.

Zarząd leśny Majętności Błociszewskiej.